

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-152(29)/11/12/KW

Warszawa, dn. 23 lutego 2012 r.

DECYZJA DNR-1/18/2012

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a, w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa białych sukienek dziecięcych, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Małgorzatę Hildt, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż produkty te, ze względu na posiadanie za długich szarf służących do wiązania z tyłu, nie są bezpieczne i w przypadku białych sukienek dziecięcych wprowadzonych na rynek, nakazuje przedsiębiorcy Małgorzacie Hildt, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez te produkty.

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Małgorzatę Hildt, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt I w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na polski rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. białych sukienek dziecięcych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Małgorzatę Hildt, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 16 sierpnia 2011 r. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi białych sukienek dziecięcych, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Małgorzatę Hildt, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi.

Dowód: protokół kontroli z dnia 29 lipca 2011 r. – k. 5-12 akt kontroli Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Sukienka dziecięca koloru białego jest wykonana z poliestru. W tylnej części sukienki znajduje się zamek błyskawiczny. W talii jest wszyty atlasowy pasek z przymocowaną z przodu kokardą. Po bokach sukienki wszyto dwie szarfy, służące do zawiązania z tyłu. Sukienka posiada podszewkę. Do produktu dołączona jest papierowa etykieta zawierająca nazwę produktu, skład surowcowy, dane przedsiębiorcy Małgorzaty Hildt, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi, jak również wskazówki dotyczące sposobu konserwacji, wyrażone w formie opisowej oraz graficznej. Sukienka posiada również materiałową wszywkę, na której podano m.in. rozmiar sukienki (134 cm) oraz skład surowcowy (100% poliester).

Dowód: protokół kontroli z dnia 29 lipca 2011 r. – k. 5-12 akt kontroli Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań

organoleptycznych – k. 17-20 akt kontroli Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W trakcie kontroli u przedsiębiorcy Beaty Jaruzel, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „JAREX” w Bydgoszczy, inspektorzy reprezentujący Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali ocenie organoleptycznej białą sukienkę dziecięcą. Powyższa ocena została przeprowadzona w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem postanowień normy PN – EN 14682 : 2009 „Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja”, zwanej dalej „norma PN – EN 14682 : 2009”. W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sukienka może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na nieprawidłową długość szarf przyszytych po bokach sukienki. Zgodnie z pkt 3.4.3 normy PN – EN 14682 : 2009, w przypadku ubrań dla małych dzieci, szarfy przeznaczone do wiązania z tyłu ubioru są dozwolone pod warunkiem, że długość części zwisających, mierzona od punktu wiązania, nie jest większa niż 360 mm, tymczasem w przypadku białej sukienki dziecięcej długość ta wynosi ok. 410 mm.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych – k. 17-20 akt kontroli Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 13 września 2011 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Małgorzatę Hildt, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa białych sukienek dziecięcych. Jednocześnie, w drodze postanowienia z dnia 16 września 2011 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o

ogólnym bezpieczeństwie produktów, wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania tego postanowienia na podjęcie dobrowolnych działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez białe sukienki dziecięce niezbędne jest podjęcie działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek, jak i do produktów wprowadzonych na rynek. W stosunku do sukienek, które nie zostały wprowadzone na rynek, Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania na konieczność zaprzestania wprowadzania tych produktów na rynek. Z kolei w przypadku produktów, które zostały wprowadzone na rynek, Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest podjęcie przez stronę postępowania działań polegających na wycofaniu tych produktów z rynku lub wyeliminowaniu zagrożeń poprzez skrócenie lub usunięcie szarf. Strona postępowania mogła również zaproponować inny sposób wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania, pod warunkiem, że sposób ten zostanie zaakceptowany przez Prezesa UOKiK. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie białymi sukienkami dziecięcymi oraz przekazania listy dystrybutorów, którym sprzedawała powyższe produkty wraz z fakturami potwierdzającymi te transakcje.

Dowód: pismo z dnia 16 września 2011 r. – k. 10-13 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 3 października 2011 r. strona postępowania oświadczyła, że wydłużenie szarf było pomysłem przedsiębiorcy, któremu strona postępowania zleciła uszycie białych sukienek dziecięcych – uznał on, że dłuższe szarfy będą wygodniejsze do zawiązywania. Strona postępowania wyjaśniła, że jest producentem tych produktów, jednak ich szycie zleca profesjonalnym podmiotom zewnętrznym. Strona postępowania zapewniła, że partia kwestionowanych sukienek liczyła nie więcej niż 30 sztuk, jednak nie jest w stanie podać dokładnej liczby uszytych produktów. Jednocześnie, strona postępowania oświadczyła, że poinformowała telefonicznie potencjalnych odbiorców sukienek o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty, a w przypadku otrzymania zwrotów – zniszczy sukienki. Strona postępowania oświadczyła ponadto, że dotychczas nie otrzymała skarg ani reklamacji dotyczących powyższych produktów, jednak zapewniła, że w przypadku otrzymania takich skarg zostaną one uwzględnione. Strona postępowania poinformowała również, że w czerwcu wprowadziła na rynek łącznie 48 produktów, w lipcu nie prowadziła sprzedaży

sukienek, a w sierpniu sprzedała ogółem 34 sukienki, lecz – jak zaznaczyła – w tej partii może nie być produktów będących przedmiotem postępowania. Jednocześnie, strona postępowania przekazała trzy faktury sprzedaży sukienek (faktura nr 10/08 z dnia 12 sierpnia 2011 r. – 3 produkty o nazwie „sukienka”; faktura nr 15/08 z dnia 19 sierpnia 2011 r. – 10 produktów o nazwie „sukienka” oraz fakturę nr 8/08 z dnia 18 sierpnia 2011 r., dotyczącą sprzedaży 24 produktów o nazwie „sukienka”). Strona postępowania oświadczyła ponadto, że nie posiada białych sukienek dziecięcych w ofercie handlowej.

Pismem z dnia 21 października 2011 r., na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173), w związku z art. 17 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zwrócił się do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli przedsiębiorcy Małgorzaty Hildt, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi i ustalenie listy odbiorców białych sukienek dziecięcych wraz z fakturami sprzedaży, jak również sprawdzenie, czy strona postępowania podjęła działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty.

Pismem z dnia 25 listopada 2011 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał protokół kontroli przeprowadzonej w siedzibie strony postępowania. W toku tej kontroli strona postępowania oświadczyła, że nie jest w stanie określić, od kiedy wprowadza na rynek białe sukienki dziecięce, ile sukienek zostało wyprodukowanych oraz wprowadzonych na rynek, jak również kim byli odbiorcy tych produktów. Strona postępowania wyjaśniła, że nie prowadzi rejestru kontrahentów, a na fakturach sprzedaży nie precyzuje rodzajów sprzedawanych produktów, w związku z czym w przypadku faktur, za pośrednictwem których sprzedała kwestionowane sukienki, pod pozycją „sukienka” kryją się różne modele tego typu produktów. Z powyższych powodów strona postępowania nie podjęła działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty, ograniczając się do kontaktu z dwoma podmiotami, które mogły być odbiorcami białych sukienek dziecięcych, jednak nie posiadały one tych produktów. Strona postępowania oświadczyła, że z uwagi na sezonowy charakter tego typu produktów, nie zajmuje się obecnie szyciem sukienek dziecięcych, przedmiotowych produktów nie było również w jej ofercie handlowej. Strona postępowania wskazała jednocześnie, że tworzenie wykrojów sukienek oraz ich szycie zleca dwóm podmiotom, tj. przedsiębiorcy Beacie Ostasz, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Konfekcyjna „BEATA” w Łodzi

oraz przedsiębiorcy Jackowi Królakowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. POTRA w Łodzi.

Pismami z dnia 7 grudnia 2011 r., na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zwrócił się do w/w przedsiębiorców z prośbą o informację, czy białe sukienki dziecięce, których zdjęcie przekazał w załączeniu, zostały przez nich skrojone oraz uszyte, a jeśli tak, to kiedy i w jakiej ilości.

Pismem z dnia 19 grudnia 2011 r. przedsiębiorca Beata Ostasz, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Firma Konfekcyjna „BEATA” w Łodzi, oświadczyła, że zajmuje się szyciem odzieży skrojonej przez producentów i nie ma wpływu na fason poszczególnych produktów. Przedsiębiorca poinformowała również, że biała sukienka dziecięca była przez nią szyta w 2010 r., jednak partia liczyła niewiele egzemplarzy, bowiem wraz z nią były szyte również inne wzory. Przedsiębiorca oświadczyła jednocześnie, że ogólna liczba wyprodukowanych wówczas sukienek została udokumentowana fakturą. W przypadku drugiego przedsiębiorcy Prezes UOKiK otrzymał zwrot pisma.

Pismem z dnia 17 stycznia 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż jej wyjaśnienia, zgodnie z którymi nie jest w stanie podjąć działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez białe sukienki dziecięce, w szczególności dotrzeć do odbiorców tych produktów, nie uzasadniają zakończenia sprawy. Jednocześnie, powołując się na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażone w wyroku z dnia 18 października 2011 r. (II GSK 1089/10), Prezes UOKiK oświadczył, że nieprawidłowy sposób prowadzenia dokumentacji nie zwalnia strony postępowania z odpowiedzialności za bezpieczeństwo kwestionowanych produktów i – chociaż znacznie utrudnia podjęcie działań naprawczych – to nie czyni ich niemożliwymi. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że z uwagi na fakt, że nie jest w stanie ustalić listy odbiorców białych sukienek dziecięcych, zasadne jest zwrócenie się do odbiorców wszystkich wzorów sukienek, które zostały przez nią wprowadzone na rynek od momentu odebrania tych produktów ze szwalni Pani Beaty Ostasz do dnia 8 listopada 2011 r. (dzień rozpoczęcia kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej). W związku z powyższym, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie faktur korygujących potwierdzających odebranie sukienek od dystrybutorów będących w posiadaniu tych produktów lub ich oświadczeń o skróceniu szarf, a w przypadku przedsiębiorców, którzy nie posiadają sukienek w ofercie handlowej – oświadczeń o nieposiadaniu tych produktów. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów wskazujących na powiadomienie odbiorców o zagrożeniu stwarzanym przez białe sukienki

dziecięce, np. wydruków maili, potwierdzeń nadania stosownych pism. Prezes UOKiK zwrócił się również do strony postępowania z prośbą o informację, czy dysponuje fakturą dokumentującą ogólną liczbę sukienek uszytych przez przedsiębiorcę Beatę Ostasz. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie ustosunkowała się do powyższego pisma.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Małgorzata Hildt, prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. „Klaudynka” w Łodzi wprowadziła białe sukienki dziewczęce na rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie dołączonej do sukienki znajdują się dane przedsiębiorcy będącego stroną postępowania, a w toku postępowania strona postępowania oświadczyła, że jest producentem tych produktów.

Dowód: zdjęcie etykiety dołączonej do sukienki – k. 19 akt kontroli Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; oświadczenie przedsiębiorcy – k. 18-19 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki

poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, że długość szarf służących do wiązania z tyłu sukienki wynosi ok. 410 mm, a zatem przekracza wartość dopuszczalną, określoną w pkt 3.4.3 normy PN – EN 14682 : 2009, który dopuszcza możliwość stosowania w ubraniach dla małych dzieci szarf przeznaczonych do wiązania z tyłu ubioru, o ile długość części zwisających, mierzona od punktu wiązania, nie jest większa niż 360 mm. Powyższa nieprawidłowość może doprowadzić do nieszczęśliwego wypadku na skutek np. zaczepienia szarfki o wystające elementy lub wkręcenia się szarfki w poruszające się objekty (np. karuzelę, rower). Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK uznał, że białe sukienki dziecięce nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa białych sukienek dziecięcych strona postępowania oświadczyła, że nie jest w stanie podjąć działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty, ponieważ nie prowadzi rejestrów ani dokumentacji, które pozwoliłyby jej na określenie odbiorców kwestionowanych produktów, a tym samym nawiązanie kontaktu z tymi podmiotami i ustalenie, czy posiadają białe sukienki dziecięce w ofercie handlowej. Strona postępowania nie potrafiła również określić liczby białych sukienek dziecięcych, które wprowadziła na rynek. Strona ograniczyła się do stwierdzenia, że ogólna liczba wyprodukowanych tych produktów była znikoma, prawdopodobnie nie przekraczająca 30 sztuk, jednak nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających lub choćby uprawdopodobniających tę liczbę. W toku kontroli inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej strona postępowania oświadczyła, że zwróciła się telefonicznie do dwóch podmiotów, które prawdopodobnie kupiły od niej białe sukienki dziecięce, jednak nie posiadały one przedmiotowych produktów. Strona postępowania nie przedstawiła jednak dowodów potwierdzających tę okoliczność.

W opinii Prezesa UOKiK przekazane przez stronę postępowania wyjaśnienia nie stanowią wystarczającej podstawy do umorzenia postępowania. Strona postępowania, jako producent białych sukienek dziecięcych, ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo tych produktów. Odpowiedzialność ta wyraża się między innymi w obowiązku takiego prowadzenia działalności gospodarczej, w tym prowadzenia rejestrów sprzedaży, aby

możliwe było dotarcie do odbiorców i podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt. Ponadto, Prezes UOKiK nie może zgodzić się ze stanowiskiem, zgodnie z którym brak oznaczeń identyfikujących sprzedawane produkty na fakturach sprzedaży uniemożliwia stronie postępowania podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez białe sukienki dziecięce. W opinii Prezesa UOKiK zaniedbanie przez stronę postępowania obowiązku prawidłowego prowadzenia dokumentacji niewątpliwie utrudnia jej podjęcie stosownych działań, jednak nie czyni ich niemożliwymi. Należy również zauważyć, że w piśmie z dnia 17 stycznia 2012 r. Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, na czym powinny polegać działania, które w tej sytuacji pozwoliłyby jej na ustalenie odbiorców sukienek, i które stanowiłyby dla organu nadzoru wystarczające dowody na potwierdzenie, że strona postępowania podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez w/w produkty.

Z uwagi na zagrożenie stwarzane przez białe sukienki dziecięce, w opinii Prezesa UOKiK, niezbędne jest podjęcie działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty. Jednocześnie, z uwagi na fakt, że kontrola inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej potwierdziła, iż strona postępowania nie posiada w/w produktów w ofercie handlowej, działania naprawcze powinny objąć białe sukienki dziecięce, które strona postępowania wprowadziła na rynek. Z uwagi na okoliczność, że zagrożenie stwarzane przez te sukienki jest związane ze zbyt długimi szarfami, służącymi do zawiązywania z tyłu ubioru, strona postępowania powinna skrócić szarfy we wszystkich egzemplarzach białych sukienek dziecięcych, które są w posiadaniu dystrybutorów. W tym celu strona postępowania powinna zwrócić się do odbiorców białych sukienek dziecięcych z prośbą o informację, czy są w posiadaniu tych produktów. Z uwagi na fakt, że na dokumentach sprzedaży strona postępowania nie stosowała oznaczeń identyfikujących konkretny model produktu, w związku z czym nie wie, komu sprzedała powyższe produkty, w opinii Prezesa UOKiK powinna zwrócić się do wszystkich podmiotów, które w okresie od momentu odebrania sukienek od Pani Beaty Ostasz, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Konfekcyjna „BEATA” w Łodzi do dnia rozpoczęcia kontroli inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, tj. do dnia 8 listopada 2011 r., były odbiorcami sukienek ze wszystkich modeli wyprodukowanych przez stronę postępowania i ustalić, które z tych podmiotów kupiły produkty będące przedmiotem postępowania. W przypadku dystrybutorów, którzy nie dysponują kwestionowanymi produktami, należy przedstawić ich oświadczenia o nieposiadaniu tych produktów. Z kolei w przypadku

podmiotów, które posiadają białe sukienki dziecięce, strona postępowania powinna przedstawić ich oświadczenia potwierdzające dostosowanie szarf do dopuszczalnej długości, tj. do 360 mm mierzonych od miejsca wiązania. Ponadto, strona postępowania powinna przekazać organowi nadzoru dowody potwierdzające poinformowanie potencjalnych odbiorców białych sukienek dziecięcych o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty, np. wydruki maili, potwierdzenia nadania pism lub bilingi rozmów telefonicznych. Oświadczenie o przeprowadzeniu rozmów telefonicznych nie stanowi bowiem wystarczającego dowodu na potwierdzenie powyższej okoliczności.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkty będące przedmiotem niniejszego postępowania.

Z uwagi na fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK jest uprawniony do nałożenia na nią kary pieniężnej. Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi jedynie, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary w niniejszym postępowaniu wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa.

Za okoliczność obciążającą organ nadzoru uznał fakt, że białe sukienki dziecięce stwarzały zagrożenie dla dzieci, które stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie (art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów), jak również niedopełnienie przez stronę obowiązku prowadzenia dokumentacji pozwalającej na

przekazanie organowi nadzoru informacji dotyczących obrotu kwestionowanymi sukienkami, w szczególności liczby produktów wprowadzonych na rynek i listy dystrybutorów. Z kolei jako okoliczność łagodzącą, organ nadzoru wziął pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz brak skarg związanych z produktem.

Z uwagi na nieprowadzenie przez stronę postępowania dokumentacji dotyczącej ilości sprzedawanych produktów, Prezes UOKiK nie był w stanie zweryfikować liczby białych sukienek dziecięcych, które zostały wprowadzone na rynek. W związku z powyższym, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, jako kryterium pomocniczym, organ nadzoru nie posłużył się korzyścią majątkową osiągniętą ze sprzedaży kwestionowanych produktów.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę postępowania Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

Małgorzata Hildt
P.P.H.U. „Klaudynka”
ul. Zakładowa 50/25
92-032 Łódź

